

1614**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 25 czerwca 2004 r.

w sprawie odbywania zasadniczej służby wojskowej

Na podstawie art. 83 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób odbywania zasadniczej służby wojskowej, w tym sposób i tryb postępowania organów wojskowych w zakresie wcielania poborowych do zasadniczej służby wojskowej, wyznaczania, zmiany i zwalniania żołnierzy ze stanowisk służbowych, przenoszenia do innych jednostek wojskowych, delegowania i podróży służbowych oraz rodzaje i sposób opiniowania służbowego.

§ 2. 1. Poborowego, który stawiał się do odbycia zasadniczej służby wojskowej, wciela się do jednostki wojskowej.

2. Wcielenie poborowego do jednostki wojskowej obejmuje:

- 1) potwierdzenie jego tożsamości oraz przeprowadzenie z nim rozmowy przez komisję przyjęcia poborowych;
- 2) ujęcie w ewidencji jednostki wojskowej jego danych osobowych;
- 3) dokonanie przeglądu lekarskiego oraz zabiegów sanitarnohigienicznych;
- 4) umundurowanie i wyekwipowanie osobiste;
- 5) określenie specjalności wojskowej;
- 6) przydzielenie do pododdziału;
- 7) wyznaczenie na stanowisko służbowe i powierzenie funkcji;
- 8) dopełnienie obowiązku meldunkowego.

§ 3. 1. W celu przeprowadzenia wcielenia dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powołuje komisję przyjęcia poborowych, zwaną dalej „komisją”, w składzie:
  - a) przewodniczący — szef sztabu jednostki wojskowej,

b) członkowie:

- oficer grupy osobowej administracji,
- oficer korpusu osobowego logistyki,
- lekarz,
- oficer społeczno-wychowawczy,
- psycholog lub konsultant dowódcy jednostki wojskowej do spraw psychoprofilaktyki, jeżeli jest zatrudniony w jednostce wojskowej;

2) określa szczegółowe obowiązki osób wchodzących w skład komisji;

3) organizuje punkt przyjęcia poborowych.

2. W skład komisji mogą zostać włączone, jako jej członkowie, inne osoby w zależności od potrzeb i ustaleń dowódcy jednostki wojskowej.

3. Jeżeli w strukturze organizacyjnej jednostki wojskowej nie występują osoby wymienione w ust. 1 pkt 1, dowódca jednostki wojskowej powołuje w skład komisji osoby wykonujące podobne zadania.

§ 4. Powołanie komisji, obowiązki osób wchodzących w jej skład oraz organizację punktu przyjęcia poborowych dowódca jednostki wojskowej określa w rozkazie dziennym.

§ 5. 1. Stawienie się poborowego do odbycia zasadniczej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej stwierdza w rozkazie dziennym. W rozkazie tym podaje się:

- 1) dzień, w którym poborowy stawiał się do odbycia zasadniczej służby wojskowej;
- 2) imiona i nazwisko, rok urodzenia oraz imię ojca i numer ewidencyjny PESEL poborowego;
- 3) adres zameldowania poborowego na pobyt stały lub czasowy trwający ponad dwa miesiące;
- 4) przynależność ewidencyjną do wojskowej kolumny uzupełnień;
- 5) przydział poborowego do pododdziału oraz wyznaczenie go na stanowisko służbowe, powierzenie mu funkcji i określenie specjalności wojskowej występującej w etacie jednostki wojskowej.

2. Dzień stawienia się poborowego w jednostce wojskowej ogłoszony w rozkazie dziennym dowódcy tej jednostki jest dniem rozpoczęcia odbywania zasadniczej służby wojskowej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

§ 6. Żołnierz odbywa zasadniczą służbę wojskową na stanowisku służbowym, na które został wyznaczony, oraz pełni funkcję, która została mu powierzona.

§ 7. 1. Żołnierz w początkowym okresie zasadniczej służby wojskowej przechodzi szkolenie podstawowe w zakresie i wymiarze określonym programem tego szkolenia.

2. W końcowym okresie szkolenia podstawowego żołnierz składa przysięgę wojskową.

§ 8. 1. Po zakończeniu szkolenia podstawowego żołnierz jest szkolony w specjalności wojskowej odpowiadającej stanowisku służbowemu, na które został wyznaczony, oraz funkcji, która została mu powierzona.

2. W początkowym okresie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, żołnierz może być szkolony w centrach i ośrodkach szkolenia rodzajów sił zbrojnych, wytypowanych jednostkach wojskowych oraz na kursach instruktorsko-metodycznych.

§ 9. Żołnierz może uzyskiwać klasy kwalifikacyjne, na zasadach i w trybie określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2004 r. w sprawie nadawania, potwierdzania, podwyższania i utraty klasy kwalifikacyjnej przez żołnierzy czynnej służby wojskowej (Dz. U. Nr 148, poz. 1555).

§ 10. 1. Żołnierz może być zwolniony z zajmowanego stanowiska i wyznaczony na inne stanowisko służbowe stosownie do posiadanych lub uzyskanych podczas służby kwalifikacji oraz stosownie do potrzeb etatowych jednostki wojskowej z urzędu, a także na wniosek żołnierza, jeżeli względy służbowe na to pozwalają.

2. Żołnierza, o którym mowa w ust. 1, wyznacza się z urzędu na inne stanowisko służbowe w przypadku:

- 1) pogorszenia stanu zdrowia stwierdzonego orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, uniemożliwiającego pełnienie służby na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 2) utraty kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku;
- 3) likwidacji lub zmiany zajmowanego stanowiska;
- 4) potrzeb etatowych jednostki wojskowej.

§ 11. Jeżeli żołnierz zachorował lub uległ wypadkowi i został skierowany na leczenie szpitalne, dowódca jednostki wojskowej zawiadamia niezwłocznie o tym fakcie członka rodziny żołnierza albo inną osobę wskazaną przez żołnierza, podając równocześnie adres zakładu opieki zdrowotnej, w którym żołnierz przebywa na leczeniu.

§ 12. 1. Żołnierz może być czasowo delegowany, na podstawie rozkazu dowódcy jednostki wojskowej, której ewidencją jest objęty, do wykonywania zadań

w innej jednostce wojskowej. Okres delegowania nie może przekraczać jednorazowo trzech miesięcy.

2. Żołnierz może być kierowany, na podstawie rozkazu dowódcy jednostki wojskowej, której ewidencją jest objęty, do wykonywania zadań poza macierzystą jednostką wojskową.

3. Żołnierzowi, który odbywał podróż służbową w godzinach nocnych, przysługuje bezpośrednio po zakończeniu podróży co najmniej sześć godzin odpoczynku.

4. Do kierowania żołnierza w podróż służbową poza granicami państwa właściwy jest dowódca jednostki wojskowej.

5. Podróż służbową poza granicami państwa żołnierz odbywa w obecności i pod nadzorem wyznaczonego żołnierza zawodowego.

§ 13. 1. Żołnierz może być przeniesiony do innej jednostki wojskowej z urzędu lub na wniosek żołnierza, jeżeli względy służbowe na to pozwalają.

2. Przeniesienie żołnierza z urzędu do innej jednostki wojskowej może nastąpić:

- 1) ze względów szkoleniowych;
- 2) w celu uzupełnienia potrzeb etatowych innych jednostek wojskowych;
- 3) w razie rozformowania jednostki wojskowej;
- 4) w razie zmniejszenia stanu etatowego jednostki wojskowej;
- 5) w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 14. 1. Przeniesienie żołnierza z jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do innej jednostki wojskowej, następuje na podstawie rozkazu dowódcy, któremu podlegają obie te jednostki.

2. Przeniesienie żołnierza z jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do jednostki wojskowej podporządkowanej dowódcy innego rodzaju sił zbrojnych (równorzędnego) następuje za zgodą szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach zarządzania zasobami osobowymi, na podstawie rozkazu dowódcy rodzaju sił zbrojnych (równorzędnego), któremu żołnierz podlega.

3. Przeniesienie żołnierza z centrum lub ośrodka szkolenia do innej jednostki wojskowej, w której będzie pełnił dalszą zasadniczą służbę wojskową po zakończeniu w nim szkolenia, niezależnie od podporządkowania tej jednostki, następuje na podstawie rozkazu szefa sztabu rodzaju sił zbrojnych (równorzędnego), któremu to centrum lub ośrodek podlega.

§ 15. 1. Wniosek o przeniesienie do innej jednostki wojskowej żołnierz wnosi drogą służbową do dowódcy jednostki wojskowej, której ewidencją jest objęty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej przesyła drogą służbową do dowódcy uprawnionego do przeniesienia żołnierza, wraz ze swoją opinią. Do wniosku dołącza się odpis wtórnika karty ewidencyjnej oraz karty ukarań i karty wyróżnień żołnierza.

§ 16. 1. Żołnierzowi będącemu absolwentem centrum lub ośrodka szkolenia, który ukończył szkolenie w tym centrum lub ośrodku z pierwszą, drugą lub trzecią lokatą, przysługuje prawo wyboru jednostki wojskowej, w której będzie odbywał dalszą służbę w ramach okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych, na potrzeby którego ośrodek ten szkoli żołnierzy, o ile w wybranej jednostce wojskowej jest wolne stanowisko lub funkcja w specjalności wojskowej uzyskanej przez żołnierza.

2. Uprawnienie określone w ust. 1 nie przysługuje żołnierzowi skierowanemu na szkolenie w centrum lub ośrodku szkolenia albo kurs instruktorsko-metodyczny, przygotowujący specjalistów na potrzeby jednostki wojskowej, której dowódca skierował go na to szkolenie lub kurs.

§ 17. 1. Do pełnienia służby poza granicami państwa żołnierza kieruje w drodze rozkazu:

- 1) w jednostce wojskowej, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117) — dowódca rodzaju sił zbrojnych (równorzędny), odpowiedzialny za przygotowanie tej jednostki do użycia poza granicami państwa lub wymianę jej stanu osobowego;
- 2) w jednostce wojskowej, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa — dowódca tej jednostki.

2. W przypadkach uzupełniania indywidualnych stanowisk w jednostce wojskowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, znajdującej się poza granicami państwa, do służby w tej jednostce kieruje, w drodze rozkazu, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, działając z urzędu lub na wniosek dowódcy rodzaju sił zbrojnych (równorzędnego), odpowiedzialnego za przygotowanie tej jednostki do użycia poza granicami państwa.

3. Dowódca jednostki wojskowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, w drodze rozkazu, na podstawie skierowania żołnierza do służby poza granicami państwa, wyznacza tego żołnierza na stanowisko służbowe.

4. Niezależnie od skierowania żołnierza do służby poza granicami państwa i wyznaczenia go na stanowisko służbowe w jednostce wojskowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, żołnierz ten pozostaje w ewidencji wojskowej macierzystej jednostki wojskowej na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

5. Zwolnienie żołnierza ze stanowiska służbowego w jednostce wojskowej, o której mowa w ust. 1 lub 2, może nastąpić w każdym czasie i nie wymaga uzasadnienia.

6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 5, dokonuje w drodze rozkazu:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — w przypadku żołnierzy pełniących służbę w jednostce wojskowej, o której mowa w ust. 2, działając z urzędu lub na wniosek dowódcy tej jednostki;
- 2) dowódca rodzaju sił zbrojnych (równorzędny) — w przypadku żołnierzy pełniących służbę w jednostce wojskowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, działając z urzędu lub na wniosek dowódcy tej jednostki;
- 3) dowódca jednostki wojskowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 — w przypadku żołnierzy pełniących służbę w tej jednostce.

§ 18. 1. Żołnierza zwolnionego z zasadniczej służby wojskowej po jej odbyciu przenosi się do rezerwy z dniem ustalonym w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej określającym szczegółowe terminy powoływania poborowych do odbycia zasadniczej służby wojskowej i zwolnień żołnierzy po jej odbyciu.

2. Przeniesienia do rezerwy dokonuje dowódca jednostki wojskowej, której ewidencją żołnierz ten jest objęty, dokonując stosownego wpisu do książeczki wojskowej żołnierza oraz adnotacji we wtórniku jego karty ewidencyjnej.

3. Tryb i sposób zwalniania żołnierza i przenoszenia do rezerwy w innych przypadkach regulują przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 czerwca 2004 r. w sprawie zwalniania żołnierzy z zasadniczej służby wojskowej przed jej odbyciem i żołnierzy nadterminowej zasadniczej służby wojskowej przed upływem okresu, na który zgłosili się do tej służby (Dz. U. Nr 153, poz. 1613).

§ 19. Żołnierz podlega opiniowaniu służbowemu w formie opinii służbowej lub oceny służbowej.

§ 20. 1. Opinię służbową sporządza się:

- 1) w razie zgłoszenia się żołnierza do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej albo wniesienia wniosku o powołanie do służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego (służby kandydackiej);
- 2) na żądanie sądu, prokuratury, Żandarmerii Wojskowej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Wojskowych Służb Informacyjnych lub dowódcy jednostki wojskowej albo przełożonego tego dowódcy;

- 3) na wniosek rzecznika dyscyplinarnego na potrzeby toczącego się postępowania dyscyplinarnego;
- 4) na wniosek żołnierza;
- 5) w razie złożenia akcesu do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa.

2. Opinię służbową sporządza w formie pisemnej przełożony dyscyplinarny żołnierza.

3. Opinia służbowa o żołnierzu powinna zawierać ocenę przebiegu jego dotychczasowej zasadniczej służby wojskowej, w tym ocenę wykonywania zadań służbowych i przestrzegania dyscypliny wojskowej, a także określać cechy osobowe oraz predyspozycje i uzdolnienia.

§ 21. 1. Żołnierz zwolniony z zasadniczej służby wojskowej po jej odbyciu podlega ocenie służbowej.

2. W ocenie służbowej ujmuje się informacje przydatne przy określeniu możliwości dalszego wykorzystania żołnierza rezerwy w ramach powszechnego obowiązku obrony. Informacje te zamieszcza się we wtórniku karty ewidencyjnej.

§ 22. 1. Opinia służbowa i ocena służbowa powinny być rzetelne, obiektywne i sprawiedliwe.

2. Treść opinii służbowej jest dostępna wyłącznie dla żołnierza, którego dotyczy, jego przełożonych, a także dla uprawnionych organów.

3. Treści opinii służbowej i oceny służbowej żołnierza nie podaje się do wiadomości publicznej.

4. Żołnierzowi przysługuje prawo wniesienia zażalenia od wydanej o nim opinii służbowej do wyższego przełożonego dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z jej treścią.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 czerwca 1992 r. w sprawie zasadniczej służby wojskowej i nadterminowej zasadniczej służby wojskowej oraz przeszkolenia wojskowego (Dz. U. Nr 56, poz. 277, z 1994 r. Nr 9, poz. 34, z 1995 r. Nr 42, poz. 218 i Nr 100, poz. 499, z 1998 r. Nr 67, poz. 438, z 1999 r. Nr 92, poz. 1055 oraz z 2002 r. Nr 208, poz. 1771), które traci moc, w zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1615

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 czerwca 2004 r.

w sprawie równoważników pieniężnych przysługujących w zamian za umundurowanie i wyekwipowanie

Na podstawie art. 66 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu nie wydano w naturze przedmiotów umundurowania, w tym ubiorów cywilnych i wyekwipowania, przyznaje się równoważnik pieniężny, zwany dalej „równoważnikiem”.

2. Równoważnika nie wypłaca się żołnierzowi powołanemu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, któremu z dniem powołania albo promocji wydano przedmioty zaopatrzenia mundurowego.

3. Żołnierzowi zawodowemu mianowanemu w danym roku kalendarzowym przysługuje:

1) pułkownikowi (komandorowi) na stopień generała brygady (kontradmiranta) — wyrównanie do wysokości faktycznie poniesionych wydatków za przedmioty szyte na miarę;

2) generałowi (admirałowi) i kapitanowi (kapitanowi marynarki) mianowanym na wyższe stopnie wojskowe, szeregowym mianowanym na stopień wojskowy w korpusie podoficerów — wyrównanie do wysokości faktycznie poniesionych wydatków na uzupełnienie oznak (haftów).

4. Wysokość równoważnika oblicza się na podstawie norm przedmiotów umundurowania określonych w przepisach o warunkach i normach umundurowania oraz wyekwipowania żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych.

5. Wysokość równoważników, o których mowa w ust. 1, w zamian za: